

Sygn. akt IV KZ 40/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **J. J.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 września 2020 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 28 lipca 2020 r., sygn. akt VII Ka (...),

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 czerwca 2019r., sygn. akt VII Ka (...),

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B. zaskarżonym postanowieniem nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego J. J. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt VII Ka (...).

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca skazanego – adw. M. J.. Zarzucił naruszenie art. 126 § 1 k.p.k., poprzez jego błędną wykładnię i bezzasadne uznanie, że skazany J. J. nie wykazał wszystkich okoliczności, które uniemożliwiły mu dokonanie czynności procesowej w przewidzianym terminie, ale także nie uprawdopodobnił, że nastąpiło to z przyczyn od niego niezależnych oraz złożył

wniosek po bezskutecznym upływie 7-dniowego terminu zawitego od ustania przeszkody uniemożliwiającej dokonanie czynności w terminie ustawowym.

W związku z powyższym, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt VII Ka (...)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle analizy akt sprawy brak jest podstaw do podważenia zasadności leżącego u podstaw zaskarżonego postanowienia ustalenia, że niedotrzymanie przez skazanego terminu zawitego do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych, w ujęciu art. 126 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że przyczyny niezależne od strony to takie, których strona nie mogła usunąć i dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1997 r., II KZ 29/97, Prok. i Pr. 1997, nr 6, poz. 9).

W niniejszej sprawie sytuacja tego typu nie wystąpiła. Przyczyną od strony niezależną nie mogło być w żadnym razie niezłożenie przez obrońcę wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego będące skutkiem jego zaniedbania. Jak trafnie bowiem zauważa Sąd Okręgowy w B., obrońca oskarżonego reprezentujący go od fazy postępowania przygotowawczego aż do prawomocnego zakończenia postępowania sądowego – adw. W. G. w piśmie z dnia 10 lipca 2020 r. (k. 333) wskazał, że pozostawał z J. J. „w ścisłym kontakcie przez cały czas prowadzenia sprawy aż do dnia 7 października 2019 r., kiedy to zwrócił mu zaliczkę otrzymaną od niego na poczet wnoszenia skargi nadzwyczajnej od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt VII Ka (...)” i wszelkie decyzje procesowe, w tym w kwestii złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, podejmował w porozumieniu z nim. Z powyższego jednoznacznie wynika zatem, że niezłożenie przez obrońcę wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wynikało z uzgodnionego z oskarżonym sposobu prowadzenia sprawy, a nie zaniedbania obrońcy, jak sugeruje skarżący.

W tej sytuacji, zbyteczne było przesłuchanie J. J. i jego ówczesnego obrońcy „na okoliczność przyczyn, jakie doprowadziły obrońcę oskarżonego do rezygnacji z podjęcia czynności procesowej” czy „wezwanie obrońcy do przedłożenia pisma”, z którego miały wynikać ustalenia pomiędzy obrońcą a oskarżonym, o którym to – wbrew twierdzeniom skarżącego – nie wyjaśniał skazany na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2020 r. (zob. protokół posiedzenia k. 337), a których to czynności domagał się skarżący w uzasadnieniu zażalenia na poparcie sformułowanych zarzutów.

Słusznie też zauważa Sąd Okręgowy w B. w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że z pisma obrońcy oskarżonego z dnia 10 lipca 2020r. wynika, że obrońca ostatni kontakt ze skazanym w sprawie miał w dniu 7 października 2019 r., zatem to od tego dnia, a nie 21 stycznia 2020 r., kiedy to skazany - jak twierdzi - miał zostać poinformowany przez swego ówczesnego obrońcę o niezłożeniu wniosku o uzasadnienie wyroku, należy liczyć 7-dniowy termin zawity od ustania przeszkody do złożenia przez skazanego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wraz z wnioskiem o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Skoro skazany wyżej wymieniony wniosek złożył dopiero w dniu 25 stycznia 2020 r. (koperta k. 302), to bezspornie uchybił też temu terminowi.

W opisanych warunkach uznać zatem należało, że nie został skutecznie zakwestionowany fakt, iż niedotrzymanie terminu do złożenia wniosku w trybie przewidzianym w art. 524 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. nastąpiło z przyczyn zależnych wyłącznie od skazanego, co czyni zarzuty zażalenia chybionymi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.